

Arrest

nr. 117 840 van 29 januari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 oktober 2013 met refertenummer REGUL X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 december 2013.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MOHAMMAD, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat

deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij beperkt zich tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van enkele van de vaststellingen van de bestreden beslissing.

Verzoekers huidige betoog dat "Md." voor "Mohammed" staat en quasi bij alle namen wordt toegevoegd en dat zijn tweede voornaam niet courant wordt gebruikt, verklaart, noch rechtvaardigt waarom hij bij het begin van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal aangaf dat zijn volledige naam Sajeeb Hossain is, de naam die hij ook eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds en alleen opgaf, terwijl de door hem neergelegde identiteitskaart, net als het schooldiploma dat hij aanbracht, de naam "Md. Sajeeb Hossain Mazumder" vermeldt. Het biedt hoe dan ook geen verklaring voor de verschillende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent de door verzoeker neergelegde identiteitskaart welke de commissaris-generaal terecht de echtheid ervan in vraag deden stellen, met name: "Vormelijk lijkt het eerder om een kopie te gaan van twee zichtbaar tegen elkaar geplakte bladen (in plaats van recto/verso bedrukt karton), die daarna gelamineerd werden en afgeknipt. De drukwaliteit is matig (zie wazige foto). Daarnaast stelt het CGVS vast dat er een aantal inhoudelijke onregelmatigheden te zien zijn met name (1) op de voorkant wordt uw geboortedatum als "01 Oct 1991" weergegeven, terwijl het officiële model (toegevoegd aan het administratieve dossier- zie document 2 p.5, blauwe map) eerst de maand en dan pas de dag aangeeft; (2) op de achterzijde van de door u afgeleverde identiteitskaart mist de bloedgroep en (3) wordt de afleverdatum in het Bengaals in plaats van in het Engels afgedrukt." Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat in Bangladesh (ver)vals(t)e documenten veelvuldig voorkomen. Verzoeker, welke geen verklaring geeft voor zijn meermaals wijzigende en tegenstrijdige verklaringen bij aankomst in België omtrent zijn (werkelijke) leeftijd, biedt, zo stelde de commissaris-generaal terecht vast, geen zicht op zijn ware identiteit, nochtans een essentieel element in iedere procedure. Verzoekers identiteit staat niet vast en er kan dan ook niet worden nagegaan of de talrijke door hem neergelegde documenten daadwerkelijk betrekking hebben op zijn persoon.

Verzoekers huidige stelling dat hij geen schriftelijke verklaringen van zijn dorpsouderen heeft gevraagd aangezien deze toch als gesolliciteerd of vals zouden worden bestempeld en dat de commissaris-generaal naliet de gegevens van zijn advocaat (en/of diens assistent) na te gaan, wijzigt niets aan hetgeen in de bestreden beslissing op pertinente wijze omtrent de door hem neergelegde juridische documenten wordt vastgesteld: "Bijkomend zijn er een aantal merkwaardigheden aan te stippen in verband met de juridische stukken die u aangaande de rechtszaak neerlegde. Ten eerste wordt er naar u verwezen als Sajeeb Hossain in de stukken (zie vertaling tolk en zie gehoorverslag CGVS p.11). Als er al geloof kan gehecht worden aan de identiteitskaart (zie supra), is het volgens informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier niet mogelijk dat de gegevens in juridische stukken niet zouden overeenstemmen met officiële identiteitsdocumenten (zie document 3, blauwe map). Ten tweede werden de stukken overlopen met een Bengaalse tolk en daaruit blijkt dat ook uw leeftijd in de stukken niet werd aangegeven én dat uw vader vermeld word als zijnde Jamal Uddin en niet zoals u uw vadersnaam opgaf met name Jamal Uddin Mazumder (zie vertaling tolk, groene map en zie gehoorverslag CGVS p.3). Het CGVS heeft dan ook geen enkele garantie dat het uw persoon betreft in de juridische stukken. Ten derde legde u geen 'order sheet' neer (zie gehoorverslag CGVS p.13 en vertaling tolk, groene map). Nochtans is dit een essentieel document dat het verloop van de hele juridische procedure zou kunnen aantonen én dat via een advocaat kan verkregen worden (zie document 4, groene map). Nochtans beschikt u in Bangladesh over een advocaat. Het CGVS voegt hier nog aan toe dat u een brief neerlegde van uw advocaat, hoewel het niet duidelijk is of het werkelijk deze advocaat is die uw belangen behartigde aangezien u een andere naam opgaf dan degene die het document heeft opgesteld (zie gehoorverslag CGVS p.11 en document 5, groene map). U stelde dat u enkel contact had met mogelijks de assistent van de advocaat, wat het CGVS niet kan nagaan (zie gehoorverslag CGVS p.11). U hebt ook de brief van de advocaat niet gelezen en kon dus niets vertellen over de inhoud (zie gehoorverslag CGVS p.10). Tot slot beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat de hoofding vier of vijf data moet bevatten (zie document 5, blauwe map). De juridische stukken die u neerlegde bevatten slechts drie data. Vervalste documenten komen veelvuldig voor in Bangladesh en het lijkt er dan ook sterk op dat dit ook in uw geval zo is (zie document 1, blauwe map). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de documenten en bijhorend de beweerde rechtszaak." Overigens verklaart, noch rechtvaardigt verzoekers kritiek aan het adres van de commissaris-generaal de gegevens van zijn advocaat niet te hebben gecontroleerd geenszins zijn (persoonlijk) verzuim de brief van zijn advocaat te lezen. Immers, van een persoon die, zoals verzoeker, verklaart voor zijn leven te vrezen en zijn land te zijn ontvlucht omwille van een valse moordzaak tegen zijn persoon kan redelijkerwijze een afdoende kennis van die rechtszaak worden verwacht, minstens kan worden verwacht dat hij zeer goed op de hoogte is van de inhoud van de door hem in dit verband aangebrachte documenten. Verzoekers nalaten de brief te lezen die zijn advocaat hem stuurde, geeft blijk van een gebrekkige interesse in zijn

verklaarde vervolgingsproblemen welke de ernst en de geloofwaardigheid ervan op fundamentele wijze ondermijnt.

Verzoekers argumentatie in zijn verzoekschrift omtrent zijn jonge leeftijd en het feit dat hij slechts als student actief was, verschoont geenszins zijn vastgestelde gebrekkige kennis omtrent de Bangladesh Nationalist Party. Immers, gelet op het feit dat, zo blijkt uit zijn verklaringen, hij sinds 2009 lid was van het studentencollege van die partij, hij de functie van 'associate general secretary' op college niveau uitoefende en zijn oom vicepresident van de partij op 'thanna' niveau was en hem meermaals meenam naar meetings en demonstraties, kon van hem redelijkerwijze een gedegen en gedetailleerde kennis van BNP worden verwacht. Verzoeker blijft hier echter in gebreke. Zo kon hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal geen standpunten of ideeën, noch het partijprogramma van BNP aanreiken. Evenmin kon hij toelichten welke de concrete verschillen zijn met de andere partijen in Bangladesh en wat de partij wil bereiken als ze aan de macht zou komen.

Een verwijzing naar algemene rapporten en artikels, zoals in casu de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde informatie, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert geen elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G.

DEBERSAQUES en F. DE BOCK, "Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen", Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49).

1.4.1. *In casu* blijkt uit de bespreking hieronder dat aan de grondvoorwaarden niet is voldaan, omdat de verzoekende partij niet aantoont dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.

1.4.2. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 4 december 2013 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij dat er verkiezingen zijn geweest in haar land van herkomst en daarmee geen rekening werd gehouden. Zij stelt zich de vraag wat de actuele situatie is in haar land van herkomst en of het wel veilig genoeg is om terug te keren. Voorts verwijst zij naar het verzoekschrift.

1.4.3. Verzoekende partij betwist ter terechtzitting geenszins dat zij haar asielrelaas en de vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt zoals reeds in de beschikking gesteld. De Raad herhaalt eveneens dat *"Een verwijzing naar algemene rapporten en artikels, zoals in casu de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde informatie, (niet) volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.*

Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert geen elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt."

De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partij niet concreet aantoont dat, als gevolg van de verkiezingen in Bangladesh, er in zijn land van herkomst een gewapend conflict is in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Dit blijkt ook niet uit het artikel (*"Bangladesh: State abuses UPR process due to lack of enforceability of UN human rights machinery"*) dat verzoekende partij bij haar verzoekschrift heeft gevoegd. Immers, artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Bangladesh, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont de verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS